

Lorenz Engell a Joseph Vogl budou diskutovat perspektivy reflexe médií

FF UK spolu s Goethe Institutem přivítají 11. dubna dvě nejvýznamnější osobnosti filosofie médií a zakladatele tzv. výmarské školy, která koncem 90. let 20. století určila směr výzkumu médií, „Medienwissenschaft“.

Lorenz Engell, který se stal 2001 prvním profesorem filosofie médií v Německu, a Joseph Vogl, profesor teorie literatury, kultury a médií na Humboldtově univerzitě v Berlíně, navrhli nový přístup ke zkoumání kultury zahrnující jak její estetickou, tak i technickou dimenzi, jež spojují koncepty „myslícího filmu“ Lorenze Engella a „vědění literatury“ Josepha Vogla.

Při příležitosti založení výzkumné skupiny Teorie/filosofie médií na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, která navazuje na dlouhodobou spolupráci českých a německých vědců, budou Lorenz Engell a Joseph Vogl diskutovat perspektivy reflexe médií.

Diskuse (Vy)nalézat média. Rozhovor s Lorenzem Engellem a Josephem Voglem se uskuteční 11. dubna 2017 v čase 18:00–21:00 v Goethe Institutu (Masarykovo nábřeží 32, Praha 1).

Organizuje výzkumná skupina Teorie/filosofie médií Filozofické fakulty Univerzity Karlovy a Goethe-Institut v rámci Týdne diverzity Filozofické fakulty UK.

událost na webu Goethe Institutu

Německá teorie a filosofie médií, která dnes získává mezinárodní věhlas mimo jiné jako „German Media Theory“, je předchůdcem podobných směrů, které se v posledních letech prosadily i v České republice. Radikalitu nového přístupu vyjadřuje „první axiom teorie médií“ formulovaný Lorenzem Engellem a Josephem Voglem v roce 1999, totiž že „žádná média neexistují, tedy alespoň žádná média v substantiálním a historicky stabilním smyslu“. Východiskem teoretických úvah tedy nejsou média ve smyslu masmédií nebo jejich technického zázemí, nýbrž otázka, co se jak nebo kdy stává médiem. Tato otázka na jedné straně zpochybňuje tradiční předměty a metody filologií, historických věd, estetiky či sociálních věd a zaměřuje pozornost na medialitu vědění (psaní a obrazů, archivů a laboratoří); na straně druhé (kulturní) techniky a mediální praktiky ovšem tvoří nové ‚pevné základy‘ humanitních věd.